

Kuuromykkäin Lehti.

N:o 8.

Elokuu 1905.

10:s vuos.

Tilaushinta:

1 mk. 50 p. vuodelta.

Toimittajat:

Aaro Iivari Savolainen. K. Reponen.
vastaava.

Saarna,

joka pidettiin kuuromykkiä H. p. ehtoolliselle laskettaessa
Mikkelissä toukok. 28 p. 1905.

Ensimmäinen uskon kappale puhuu meille Jumalasta ja Hänen teoistansa. Siitä te olette oppineet tuntemaan, että Jumala on luonut kaikki ihmiset. Paljon hyvää on Jumala myös antanut ihmisille. Kallein Jumalan lahjoista on ihmisen kuolematon henki, joka on luotu olemaan Jumalan luona ijankaikkisesti. — Jokapäivä me ihmiset saamme Jumalalta paljon hyvää. Terveys, ravinto, vaatteet, ihmisten ystävyys meitä kohtaan, tieto, jota koulussa saamme, kaikki ne ovat Jumalan suuria lahjoja meille. Meidän pitää kiittää jokapäivä Jumalaa Hänen lahjoistaan.

Muistakaa tekin rakkaat k.-mykät usein mitä lahjoja Jumala teille on antanut, ja kiittäkää Häntä niistä. Kaikki hyvät ihmiset muistavat Jumalaa ja kiittävät Häntä ahkerasti. Parhaiten kiitätte Jumalaa sillä tavalla, että nöyrästi palvelette Häntä ja teette Hänen tahtoansa, jonka Hän ilmoittaa sanassaan ja

omassatunnossanne. — Toinen uskonkappale puhuu meille Vapahtajastamme Jeesuksesta. Te tiedätte, mitä Jeesus on meille tehnyt. Hän tuli meitä synnistä pelastamaan. Hän kuoli meidän edestämme ja lunasti meidät pyhällä, kalliilla verellään synnistä ja perkeleen vallasta. Oletteko ajatelleet kuinka paljon Jeesus rakasti meitä? Minä luulen, ettei moni ihminen tahtoisi kuolla lähimmäisensä edestä. Mutta Jeesus, vaikka oli Jumalan poika, antoi naulata itsensä ristille meidän tähtemme. Siten Jeesus avasi meille taivaan oven. Me pääsemme taivaaseen ja saamme syntimme anteeksi jos uskomme Jeesukseen ja annamme itsemme Hänelle. Muistakaa, rakkaat k.-m., että Jeesus elää, vaikka ette Häntä näe. Hän on joka päivä ja joka paikassa teidän luonanne. Hän näkee teidät. Hän tietää kaikki teidän ajatuksenne. Hän siunaa ja auttaa teitä kaikissa vaikeuksissa, jos te Häntä rukoilette, mutta hän suree tähtenne, jos te Hänestä luovutte. Jeesus tietää oletteko *te* Hänen omiaan ja rakastatteko Häntä. Ja jos joku *teistä* ei vielä rakasta Jeesusta, niin minä toivon ja rukoulen, että Hän pian antaisi itsensä Jeesukselle. Jeesus pyytää teitä tällä tavalla: poikani, tyttäreni, anna minulle sydämesi! Minä kuolin sinun tähtesi, minä tahdon tehdä sinut onnelliseksi! Näin pyytää Jeesus. — Vastatkaa te Hänelle tällä tavalla: rakas Jeesus, minä tahdon antaa itseni sinulle. Minä olen paha ja heikko syntinen. Minä olen kauan ollut tottelematon sinulle; anna minun syntini anteeksi ja ota minut omaksi lapsaksesi! — Kun te tällä tavalla puhutte Jeesukselle, niin tulee Hän iloiseksi teidän tähtenne ja kaikki tai-

vaan enkelit myös iloitsevat kun ihminen luopuu synnistä ja rupeaa Jeesusta palvelemaan. Kun te annatte sydämenne Jeesukselle, niin tulette iloisiksi ja onnellisiksi. Sitten tekin saatte pyhän hengen. — Kolmas uskonkappale puhuu pyhästä hengestä. Pyhä henki on suuri Jumalan lahja. Jumalattomalla ja pahalla ihmisellä ei ole pyhää henkeä. Ainoastaan Jeesuksen opetuslapset saavat pyhän hengen. Pyhä henki on meille tarpeellinen. Pyhä henki teki ensimmäisenä heluntaina Pietarin ja toiset apostolit viisaiksi ja rohkeiksi, niin että he osasivat saarnata oikein ja voimakkaasti. Sitten he uskalsivat lähteä ulos koko maailmaan saarnaamaan Jeesuksesta. Vaikka pahat ihmiset vihasivat apostoleita, tekivät heille paljon paha ja tappoivat heiltä (esim. Stefanus), niin teki pyhä henki apostolit rohkeiksi ja iloisiksi. He eivät peljänneet pahoja ihmisiä. Suuri rauha ja rohkeus asui heissä. He kiittivät iloisesti Jumalaa kun he kärsivät Jeesuksen tähden. Ihmiset ihmettelivät apostolien iloa ja rohkeutta. He eivät ymmärtäneet, että pyhä henki teki työtä heissä.

Kaikki Jeesuksen ystävät voivat saada pyhän hengen. *Tekin.* Tekin tarvitsette Häntä, että voisitte Jeesuksen luo tulla, Jeesuksessa pysyä ja Häntä seurata. Viljelkää ahkerasti Jumalan sanaa, rukoilkaa hartaasti ja käykää katuvaisina H. p. ehtoollisella, niin tekin saatte pyhän hengen! — Mutta teidän pitää olla kuuliaiset p. hengelle. Kun se nuhtelee teitä omassatunnossanne synnin tähden, niin luopukaa synnistä. Kun p. henki sanoo: älä valehtele, älä varasta, älä ole ylpeä, vihainen, itserakas ja epärehel-

linen, niin luopukaa synnistä. Raamatussa sanotaan: älkää Jumalan henkeä murheelliseksi tehkö! Jos te ette tottele pyhää henkeä, niin hän tulee murheelliseksi ja menee pois luotanne. Se ihminen on onneton, jonka luota Jumalan henki on poistunut. Mutta jos te olette kuuliaisat p. hengelle, niin saatte tuntea, että p. henki tekee teidät rohkeiksi ja iloisiksi Jeesuksessa. Hän lohduttaa teitä murheessanne, hän ilahuttaa teitä kun olette yksin maailmassa, hän muistuttaa teille Jeesuksen rakkautta ja Jeesuksen opetuksia ja hän varjelee teitä, ettette synteihin lankea. P. henki auttaa teitä läpi elämänne kuolemaan asti. Vielä kuoleman hetkelläkin antaa hän teille rohkeutta, niin että voitte ilolla astua Jumalan kasvojen eteen taivaassa. — Jumala siunatkoon teitä, rakkaat k. mykät, ja auttakoon teitä, että kaikki pääsisitte taivaaseen Jumalan luo, niin ettei kukaan teistä joutuisi kadotukseen! Ja te pääsette taivaaseen, jos *itse* tahdotte. Jumala ottaa teidät omiksi lapsikseen, jos te annatte itsenne kokonaan Hänelle. — Nyt te uudistatte kasteenne liiton. Teitä on opetettu tuntemaan Jumalaa, Jeesusta ja pyhää henkeä sekä yleensä kristinuskon tärkeimmät pää-totuudet. Nyt te saatte itse tunnustaa uskonne Jumalan ja seurakunnan edessä. Kun te olette tunnustaneet uskonne ja uudistanee kasteenne liiton, niin te saatte ensikerran käydä H. p. ehtoolliselle. Nyt ja vast'edes antaa Jeesus teille ehtoollisessa ruumiinsa ja verensä sielun ravinnoksi. Rukoilkaa Jumalalta että Hän antaisi teille rehellisen, nöyrän ja katuvaisen sydämen, niin että olisitte oikeita ehtoollisvieraita! Amen.

HUUGO NYBERG.

Agneta Halonen.

Pienen suomalaisen tytön elämäntarina, kertonut A—i—e.

(Jatkoa).

Kun Agnetan sanavarasto karttumistaan karttui, arveltiin olevan sopivan ryhtyä lukemisen opettamiseen. Kuinka luulette sen käyneen päinsä?

Muuan sokea ranskalainen LOUIS BRAILLE keksi edellisen vuosisadan alkupuolella sokeain kirjaimiston, jäykälle paperille painetut korko-piste-kirjaimet. Sormen päällään oppivat sokeat sangen pian eroittamaan eri pisteet ja lukemaan samoin kuin näkevätkin. Agnetaa huvitti sanomattomasti se ajatus, että hän oppisi lukemaan. Ja jo samana päivänä, kun hän oppi kirjaimet, alkoi hän myös tavata lyhyempiä sanoja.

Toisena kouluvuonna edistyi Agneta niin paljon että hän viidennen lukukauden alussa saattoi lukea pieniä kertomuksia ja helposti keskustella muitten kanssa. Nyt saattoi hän jo ottaa osaa kouluopetukseen. Lukeminen sujui häneltä varsin helposti, hänellä kun oli hyvä muisti ja selvä ymmärrys, mutta vaikeampaa oli laskento ja kirjoitus. Ensimmäisenä vuonna hän kaikista ponnistuksista huolimatta oppi ainoastaan 10 sanaa. Mutta Agneta ei kadottanut rohkeuttaan, hän ahkeroi edelleen ja ahkeruus voittaa kovan onnen. Neljän vuoden kuluttua saattoi hän jo kirjoittaa pieniä aineita.

— Mutta kuinka toiset saattavat hänen kanssaan keskustella ja mitä on hän oppinut koulussa? — kysytte varmaan.

— Te jo kuulitte että Agneta puhuu merkki-kieltä ja me voimme sanoa, että hän kuulee muitten puhuvan samalla tavalla. Hän ei tosin voi nähdä merkkejä niinkuin muut kuuromykät, vaan hänen täytyy ne tuntea. Se tapahtuu siten, että puhuja merkitsee kirjaimet hänen kämmeneensä, hän tuntee liikkeet, käsittää merkit, yhdistää ne tavuiksi, sanoiksi ja lauseiksi.

— Mitä on Agneta oppinut koulussa?

— Kaikkea sitä mitä tekin, kenties vielä enemmänkin. Raamatun historiaa, katkismusta, kappaleita Raamatusta, maantietoa, eläinoppia, kasvioppia, ihmisruumiin rakennusta ja fysikan tärkeimpiä ilmiöitä. Suomen historiassa hän on oikein näppärä ja on sitäpaitsi lukenut yleistä historiaa vanhan- ja keski-ajan. Laskennossa on hän ennättänyt murtoluvut ja päätöslaskua. Ruotsiakin hän tahtoi opetella ja tulee nyt siinäkin jo auttavasti toimeen.

Mutta älkää senvuoksi uskoko, että Agneta saa olla aina kirjoissaan kiinni. Ei suinkaan! Hänen on täytynyt oppia paljon muutakin. Sukkapuikot ja virkuuneulakin pantiin hänen käteensä. Lämpöisiä sukia, pehmeitä hameita y. m. valmisti hän toisen toisensa jälkeen ja olen vakuutettu siitä, ettei kukaan teistäkään olisi voinut niitä paremmin tehdä. Kerran asetettiin hänet rukinkin ääreen ja hän oppi kehräämään hienointa lankaa. Niin, osaapa Agneta ommelakin! Useita hänen käsitöitään on ollut näytteillä aina Saksassa asti ja herättäneet siellä itse keisarin nankin ihmettelyä.

Sitäpaitse sai Agneta auttaa taloustoimissakin. Kyllä hänellä on ollut työtä ja puuhaa aamusta iltaan. Ja Agnetan kasvot ne loistivat ilosta, hän oli mielestään niin ansaitsemattoman onnellinen.

Ainoastaan yksi seikka tuotti Agnetalle vielä surua. Hän ei osannut puhua, se näytti olevan hänestä raskaampi kestää kuin sokeus ja kuurous. Ei kukaan Suomessa vielä ollut tätä taitoa opettanut, mutta koska Agneta muuten oli ollut niin hyväoppiinen, niin päätti eräs opettajatar Kuopiossa ryhtyä tähän työhön.

Agneta lähetettiin Kuopioon kesälomalle ja nyt alkoi vaikein osa hänen opetuksestaan. Opettajatar opetti häntä ensin ääntämään p. Se tapahtui siten, että opettajatar pani tytön sormet huulilleen, antoi hänen tuntea huultensa asennon ja lausui sitten hitaasti ja selvästi p. Agneta sai nyt laskea sormensa huulilleen ja koettaa panna huulensa samaan asentoon kuin opettajatar. Kun tämä oli opittu, siirryttiin t:hen, sitten k:hon ja vihdoin vaikeaan a:han. Agneta harjoitteli aina kuusikin tuntia päivässä ja oppi yhä useampia ääniä. Ja kun loma-aika, kuusi viikkoa, oli loppuun kulunut, taisi Agneta lukea ääneen pitkiä kappaleita sokeain kirjoista ja hänen ilonsa oli sanomaton. Nyt oli Jumala hänenkin kielelleen lausunut »effata'nsa».

(Jatk.)

Kirje Kuopion k.-m.-koulun entisille oppilaille.

Nyt on kiirein aika Teillä, jotka maalla asutte ja kesätöissä olette. Etelä-Suomessa, jossa minä nyt oleskelen, on heinänteko jo alkanut, ja luultavasti muuallakin ollaan samoissa töissä. Me opettajat saamme kesänaikana levätä työstämme, ja sentähden on minulla nyt aikaa kirjoittaa Teille. Kun saamme Teiltä hyviä kirjeitä, ovat ne aina tervetulleita, vaikka emme lukukauden aikana ennätä aina niihin vastata. Kesällä voimme sitä vastoin joskus käydä entisten oppilaitten luonakin, heitä tervehtimässä ja saadaksemme tietää, onko heistä tullut työkuuntoisia, ajateltavaisia ihmisiä. Iloksemme olemme huomanneet, että useimmat entiset oppilaamme tavallisen hyvin pystyvät työhön ja myöskin kotipaikassaan tulevat puhumalla toimeen muiden kanssa, s. o. kuulevat ihmiset ymmärtävät kuuron puheen ja hän ymmärtää heidän puheensa. Useimmat kuurot kuitenkin puhuvat muutamamat kirjaimet eli äänteet epäselvästi, niin esimerkiksi toiset ääntävät s ja h niin heikosti, että kuuleva ihminen ei sitä huomaa, toiset taas puhuvat n tahi t niin epäselvästi, että heidän puheensa sen kautta huononee. Tahtoisin neuvoa Teitä kysymään omaisilta tai joltakin tuttavalta, mitkä sanat tai äänet te lausutte huonosti. Voisitte kyllä itse koettaa ne paremmin puhua, niinkuin koulussa on opetettu, kun muistatte virheet puheessanne. Sillä tavalla teidän puheenne tulisi niin selväksi, että vieraatkin ymmärtäisivät sen. Kotiväki kyllä oppii ymmärtämään epäselvänkin puheen, mutta vieraat harvemmin sellaisen ymmärtävät, eivätkä sentähden tahdo ottaa kuuromykkiä työhönsä. Paljon selvemmäksi tulee puhe,

kun huolellisesti puhutte. Te saatte siinä olla hyvin tarkkoja aivan niinkuin laulaja, jonka täytyy tehdä paljon työtä ja tarkata joka ääntö laulaessaan. Ellei hän sitä tee, niin hänen laulunsa ei kelpaa mihinkään. Samoin koulussa saatu puheopetus menee enemmän tai vähemmän hukkaan, niin että siitä ei ole kyllin hyötyä, joll'ei kuuro puhu huolellisesti.

Tahdon nyt kertoa vähä niistä matkoista, joilla minä viime kesänä kävin entisten oppilaitten kodeissa. Heinäkuun aikana matkustin erään toisen opettajattaren kanssa Karjalassa, ensin Kaavin ja Kuusjärven kautta hevosella ja veneellä Rikkavettä pitkin, sitten laivalla Rääkkylän kautta Joensuuun, josta lähdettiin junalla Viipuriin. Tapasimme terveet nuoret tuttavamme maalla työpaikoissaan, mutta kaksi tyttöraukkaa oli samassa vaivaistalossa Rääkkylässä. Toinen heistä oli, surullista kyllä, mielisairas, ja toinen oli aikasemmin sairastanut ja myös jäänyt ilman työpaikkaa. Me keskeytimme muutamia kertoja rautatiematkamme käydäksemme entisten tai nykyisten oppilaitten kodeissa. Siten kävimme muun muassa Värttilän rautatehtaalla ja Sortavalan kaupungissa, josta kävelimme erääseen taloon maalla, jossa oli palveluksessa eräs nuori kuuro tyttö. Antreasta taasen lähdimme laivalla mahtavaa Vuoksenjokea myöten, joka toisin paikoin on ison järven näköinen, toisissa paikoissa leveänä jokena virtaa metsäisten rantojensa välissä. Monen tunnin matkan päässä Antrean kirkonkylästä on Vuoksen rannalla Pölläkkälän höyrysaha, ja sinne me jäimme yhden nuoren kuuron tytön kotiin. Kun hänellä ei ollut varsinaista omaa työtä eikä kylläksi kotityötäkään, neuvoimme häntä rupeamaan myytäväksi ompelemaan työpaitoja työmiehille sahalla. Hänen kodissaan oli nimittäin ompeelukone. Vielä hän ei ole kirjoittanut meille, jos tämä työ on onnistunut.

Antrean kirkonkylän läheisyydessä näimme suu-

ren, tasaisen niityn, joka ennen oli ollut joenpohjana, kun Vuoksi myöskin siinä paikassa lainehti järven suuruisena. Tehtiin sitte kaivamistöitä, joiden kautta joen vesi väheni ja suuri ala sen pohjasta muuttui vähitellen niityksi. Vielä nyt eräs iso kukkula niityllä sanotaan saareksi. Tuolla niityllä oli heinänteko juuri kun me sen ohitse ajoimme, ja työväen joukossa oli myös eräs nykyinen oppilaani, jonka vierasvaraisessa kodissa kirkonkylässä me muutamiakin kertoja kävimme. Tässä pitäjässä me lähdimme kahteen taloon, joissa oli nuoria kuuromykkiä, jotka eivät yhtään olleet käyneet koulua. Puhuimme heidän omaisilleen koulunkäynnin tärkeydestä, ja toivottavasti toinen heistä, nuori tyttö, ensi syksynä pääseeekin kouluun Jyväskylään.

Kaikki te varmaankin muistatte, että Vuoksi alkaa Saimaasta, ja että se alussaan muodostaa suuren Imtrakosken. Vieläpä on Imatran alapuolella kaunis Vallinkoski ja yläpuolella pienempi Tainionkoski, jonka rannalla on paperitehdas. Siinä oli työssä eräs tyttö, joka äsken oli lopettanut koulunkäyntinsä Kuopion k.-m.-koulussa. Hänen siistiin kotiinsa satuimme tulemaan aivan nimipäiväkahville Olgaan päivänä. Edellisenä päivänä olimme käyneet toisen nuoren k.-m.-tytön kodissa Immolan sahalla, johon lähdimme laivalla Saimaan viimeisiä selkiä myöten. Paljon saimme siis matkoillamme nähdä Itä-Suomen vesiä aina Rikkavedestä ja Pyhäjärvestä asti, mutta kauneinta oli mielestämme Imatra ja Vallinkoski. Vaah-toisena riensi vesi näissä mahtavissa koskissa eteenpäin matkallaan merta kohti, hurjaa vauhtia syöksyivät sen aallot vastakkain, ja ihmetellen silmämme katseli niiden voimakasta leikkiä, joka oli niin täynnä eloa ja vaihtelua. Rannan lujilla kallioilla istuessa saatoimmekin aivan läheltä tätä kaikkea katsella, ja mieleemme painui tuo kuohuvan kosken kaunis kuva. Liian kauan emme kuitenkaan voineet viipyä siellä,

samoin kuin emme matkoillamme kauankaan viipyneet nuorten tuttaviemme kodeissa. Kun olimme nähneet heidät kotioloissaan, keskustelleet heidän kanssaan ja tiedustelleet, oliko heillä tapana vapaahetkinä harjoittaa hyödyllistä ja tarpeellista lukemista, niin jatkoimme taas matkaamme. Monet olivatkin ne kodit, joissa tällä matkalla kävimme; muun muassa olimme Jääsken pitäjässä erään perheen luona, jossa oli useita koulumme sekä entisiä että nykyisiä oppilaita. Vanhin tytöistä oli ensi vuonna siellä ollessaan halunnut päästä kaupunkiin johonkin oppiin, mutta sittemmin tottunut maalaistoihin ja saanut palveluspaikan, jossa jo mielellään olikin. Paljon parempi onkin mielestäni maalla olla kaikenlaisissa koti- ja ulkotöissä, jos pääsee palvelukseen kunnollisen, siivon isäntäväen luo, kuin kaupungissa istua päivät päästään ompelutyössä tai olla tehtaalla työssä. Onhan jälkimäinen työ yksitoikkoinen ja tavallisesti epäterveellinen.

Viipurin kaupungissa, jossa on useita kuuromykkiä, viivymme kokonaisen sunnuntaipäivän. Kävimme nuorten tuttaviemme kodeissa ja iltapäivällä kokoonnuimme erään yhoistuksen huoneustoon, jonka nimi on Nuorten Naisten Kristillinen Yhdistys. Siinä pidettiin tekstiselitys puhumalla, ja tämä tulkittiin viittaamalla niille, jotka eivät puhetta ymmärtäneet. Samalla tapaa on sitten myös talvenaikana eräs kansakoulunopettajatar monasti selittänyt sunnuntaitekstit näille Viipurin kuuromykkille. Jonkun kuukauden perästä voin ehkä kertoa enemmän tästä, sillä aikomukseni on taas käydä Viipurissa tämän heinäkuun 30 päivä eli kuukauden viimeisenä sunnuntaina. Olisihan minulla vielä muutakin kertomista matkoista viime kesän lopulla ja tämän kesän alussa, mutta kirje on jo pitkäksi venynyt ja on sentähden lopetettava.

Toiste enemmän!

N. H—s.

Helsingin saaristossa heinäkuun 13 p. 1905.

Kuvernööri.

(Jatkoa n:o 4).

Ajatuksissaan vuolessa Antti isänsä isolla puukolla myllynsä, mutta kaukana kaupungissa ja oppipaikassa kulkivat hänen ajatuksensa myllystensä. Näissä ajatuksissa puukko hänen kädestään; hän ei ollut olevinaan äitinsä puhtaassa tuvassa, vaan kaupungin suutarin työhuoneessa. Hän oli istuvinaan kumarassa suutarin työssä, pistävinään naskalilla kengän pohjaan ja asettavinaan puunaulan reikään ja vasaralla iskevinään naulan kiinni. Kaikki oli menevinään hyvin. Kun työ oli päättynyt, lähdettiin anniskeluun (juomapaikkaan). Niin oli Raja-Jaakko kertonut.

Syksyllä alkoi hämärtää. Sitä ei Antti huomannut. Hän istui vielä nojaten päätänsä seinään. Kun ilta viimeinkin pimeni heräsi hän ajatuksistaan. Äiti oli kolistellut rukkiansa tuvassa ja tämä herätti pojan kaupunkimietteistään.

— Äiti, minun pitää päästä kaupunkiin! — sanoi Antti.

— Joko sinä taas pyydät, nuorihan sinä olet — sanoi äiti

— En ole mikään nuori, nuorempahan Raja-Jaakko on oppiin mennyt — vastasi Antti.

-- Ei sinun tarvitse uskoa Raja-Jaakon puheita — puhui äiti.

— Mutta hyvinpä kävi naapurin pojallekin opissa ollessaan. Hän tulee nyt jo kisälliksi.

— Kuuluvathan ne puhuvan, että hän on saanut monta kertaa nälkää kärsiä opissa ollessaan — vastasi äiti.

Näin keskustelivat äiti ja poika. Viimein sai poika voiton ja surullisella mielellä päästi äiti Antin lähtemään kaupunkiin oppiin. Antti vielä lupaili äidilleen, kun hän pääsee kisälliksi, hyviä päiviä. Äidin ei sitten tarvitse niin paljon työtä tehdä; kyllä Antti pitää huolen äidistä.

Surullisesti katsoi Anna poikansa iloa. Surullisissa ajatuksissa ei hän muistanut rukkiansakaan. Antin tahto oli hänen mielellään. Hän on vielä niin nuori. Hän menee oppiin — mut-

ta ehkä oppii vielä juomaan. Sitten tulee hän kuten R J:kin kaikkien pilkaksi. Mikä hänestä siten vielä tulee? Ehkä tulee kunnan mies — ehkä ei tule, tällaiset ajatukset riitelivät äidissä.

Viikon päästä Antti lähti. Silloin äiti itki kovin.

Kun naapurin isäntä tuli kaupungista kertoi hän Antin päässeen suutarin oppiin. Se lohdutti vähän äidin ikävää.

Äiti teki työtä ahkerasti ja säästi rahoja.

Ensin Antti usein kirjoitti äidilleen kirjeitä, mutta sitten alkoi niitä tulla harvemmin. Viimein ei tullut yhtään kirjettä.

Viikot vierivät, eikä Antista kuulunut mitään. Viisi vuotta oli kulunut kun äiti sai viimeinkin kirjeen pojaltaan. Siinä oli vaan harvoja sanoja; entistä rakkautta äitiä kohtaan ei siinä osoittanut mikään sana. Itku tuli äidille —

Suru tuli suuremmaksi. Taas kului viisi vuotta tietämättömyydessä.

Silloin ajoi vanginkuljettaja hevosensa Annan mökin eteen, ja saattoi huoneeseen Antin.

Antti oli herrasmaisesti puettu. Hän käveli arvokkaasti kuin iso herra. Anna kyllä tunsu poikansa mutta ei kuitenkaan tahtonut hävetä häntä. Anna huomasi että Antin silmissä oli mieli puolen välke. Hän pelkäsi että Antti olisi hullu. Sentähden varoi häntä.

(Jatk.)

Kirjeitä kuuromyökiltä.

Laukaa 19 21/6 05.

Rakkaat kuuromyökät!

Nyt tahdon kertoa jotakin tämän lehden kautta rakkaille kuuromyökille. Täällä Laukaassa pidetään

pieni kesäkoulu, jossa on ainoastaan 3 tyttöä, nimitään A. Juntunen, L. Ritvainen ja minä. Kuopion kuuromykkäinkoulun opettajattaret A. Helsingius ja A. Nyström ovat myös täällä. Me luemme katekismusta ja Uutta Testamenttia, joita neiti Helsingius opettaa. Me olemme yhden viikon lukemassa tässä eräässä isossa talossa, joka on jotenkin lähellä minun kotiani ja myös lähellä kirkkoa. A. Juntunen oli meillä koko viikon ja L. Ritvanen oli erään tuttavan luona kirkonkylässä. Hän on kotoisin Rautalammita. Tulemme joka aamu kello 9 e. pp. lukemaan. Puhelemme molempien opettajien kanssa. Me menemme pois päivälliseksi, jonka jälkeen me emme tule lukemaan, vaan olemme kotona. Me kuuromykät odotimme kovasti J. Vehniäistä, M. ja L. Piilosta tänne Laukaan kirkonkylään lukemaan, mutta he eivät taida tulla, vaikka lupasivat. Miksi nämät tytöt eivät taida tulla, sitä en tiedä.

Kotini on Laukaanvirran rannalla, jota myöten tukkeja uitetaan ihan aina koko kesän. Pikku järvi on täynnä tukkia joskus, niin että ihmiset eivät pääse toiselle rannalle. Kodin ja kirkon välillä on pitkä ja kapea vesi, nimeltä Laukaanvirta. Tänä kesänä kävin yhden kerran kirkossa.

Täällä Laukaassa monessa paikassa vilja kasvaa hyvin ja ruis meni tähkälle jo kauan aikaa sitte. Kylvettiin otraa ja kauraa, ja myös kylvettiin potaatit jo viime kuussa.

Tänä kesänä ei satanut toukokuun lopussa eikä kesäkuun alussa, mutta täällä viikolla satoi kovasti ja ukkonen jyrisi. Täällä Laukaassa Lievestuoren kylässä Hoholan kansakoulu paloi poroksi. Salama syytti sen.

Eräs herra Gummerus matkustaa Saarijärvellä. Kivijärvellä ja Karstulassa pitämässä jumalanpalveluksia kuuromykillä tässä kuussa.

Viime kuussa pastori Luoma lähetti 5 rautatiepilettejä minulle kirjeessä ja hän käski antamaan muille kuuromykillä 4 piletteä, niin että voisimme mennä Jyväskylään H. Ehtoolliselle. Miina ja Lyydi Piilonen, A. Juntunen ja minä kävimme Jyväskylässä H. Ehtoollisella 28 p. toukok. Me viivyimme muutamia päiviä, kun pastori Luoma opetti. Kun tulin pois Jyväskylästä, niin sain heti Helsingistä vapaapiletin. Rakkaat terveiset teille molemmilta opettajattarilta ja meiltä kuuromykillä. Jääkää rakkaat kuuromykät Jumalan halttuun!

Ystävällisesti

E. V.

Pieniä tietoja

— Suomen yleiset Kuuromykkäin yhdistyksen säännöt. Kun Keisarillinen Senaatti on vahvistanut nämät säännöt, jotka ovat aiottut kaikkia maamme kuuromykkiiä varten, voivat halukkaat kuuromykät ilmoittautua sen jäseniksi. *Jäsenmaksut ovat: 1 mk. vuosijäseneltä; 3 mk. 3 vuoden ajalta; 15 mk. pysyvältä jäseneltä.* Ilmoitus ja jäsenmaksut ovat lähetettävät herra John Sundbergille, osoite *Helsinki, Yrjönkatu 5.* Seuraavassa numerossa tätä lehteä painatamme mainitut säännöt).

— Helsingin kuuromykk. yhdistyksen toimesta saavat maaseudulla asuvat kuuromykät ostaa seuraavia sopivia ja hyödyllisiä kirjoja ja sanomalehtiä:

Kausan emännän keittokirja, kirj. A. Forstén. Hinta 65 penniä.

Käsikirja puutarhanhoidossa, kansaa varten, kirj. Alex Smirnoff. Hinta 60 p.

Emäntälehti 1904 à 60 p., 1905 à 1 mk.

Pellervo 1904 à 50 p., 1905 à 1 mk. 30 p.

Agneta Halonen, suomalainen kuuromykkä-sokea, kirjoitt. Aug. Helin. Hinta 1 mk., johon tulee lisäksi postimaksua 10 p. kirjalta

Vielä saadaan *Kuuromykk. sormiaakkoset*, 5 p. pari, jos vähintään 10 kappaletta tilataan, sekä postimaksua 5 p. Rahat voidaan lähettää kirjeessä 5 tai 10 pennin postimerkeissä.

Tilaukset ovat tehtävät herra *John Sundbergille*, osoitteella *Helsinki*, Yrjönkatu 5. Hän antaa myös tietoja kun lähetetään 20 p. kirjeessä postimerkeissä.

— **Kuopion kuuromykkäinkoulusta laskettiin pois** koulun läpikäyneinä t. k. 30 p. kaikki 8:nen luokan oppilaat: Alma Sohvia Sundvall Rautalammilta, Anna Pauliina Säissä Iisalmelta, Anna Johanna Ikäheimo Pielavedeltä, Emma Närväinen Jyväskylän pitäjältä, Aleksanteri Murtoniemi Lappajärveltä, Oskari Albin Kämäräinen Kuopion kaupungista, Eemeli Jaakko Rajala Hämeenkyröstä, Lauri Sutinen Juuasta, Juho Pekka Widgren Iisalmelta ja Aukusti Mustonen Karttulasta sekä 7:nen luokan oppilaat: Maria Lyydia Jännti Rautalammilta ja Einari Kustaanpoika Heinonen Lammilta Nämä kaikki lasi edellisenä iltana Herran Ehtoolliselle pastori Huugo Nyberg Mikkelistä.

Ilmotus.

S. ja A. Bovalliuksen kuuromykkäkoti Pieksämäellä.

Kuuromykkäkotiin, jonka tarkoituksena on kasvattaa kuuromykkiä naisia kunnollisiksi palvelijoiksi etupäässä maanviljelystä ja maaseutua varten, otetaan tulevan Marraskuun 1 päivästä oppilaiksi 10 kahdeksantoista vuotta täyttäneitä kuuromykkää naista, jotka kaksi vuotta kestäväällä kouluajalla saavat vapaan opetuksen, vapaan ylöspidon ja varattomat myöskin vaate-tuksen. Oppilaiksi aikovia kehoitetaan lähettämään hakemuksensa, johon on liitettävä papintodistus, päästötodistus kuuromykkäkoulusta, lääkärin todistus sekä alaikäiseltä vanhempien tai holhoojan suostumus, ennen Syyskuun 15 päivää johtajatar Aina Vialénille, osoite: Loimaa.

Mikkelissä, O. B. Blomfelt'in kirjapainossa, 1905.